

عقد التأمين

قرارداد بیمه

س ۹۹/ ما هي الأحكام الشرعية للتأمين على الحياة أو التأمين ضد الأمراض أو الحوادث أو السرقة وكل ما هو له علاقة بالتأمين ؟

پرسش ۹۹: احكام شرعی در خصوص بیمه عمر، بیمه خدمات درمانی و بیمه حوادث و سرقت و به طور کلی هر چیزی که به بیمه مربوط می شود چیست؟

ج/ التأمين: هو عقد جائز بين جهة تكون عادة شركة التأمين (المؤمن) من أحد الجانبين، وجهة أخرى تكون عادة شخصاً أو أشخاصاً أو شركة (المؤمن له أو المستأمن) من الجانب الآخر.

پاسخ: بیمه نامه: قراردادی است که از یکسو بین شرکت بیمه کننده (بیمه گر) و از سوی دیگر با شخص، اشخاص یا شرکت دیگری (بیمه شونده یا بیمه گزار) منعقد می گردد.

ويتعهد فيه المؤمن للمؤمن له بأن يدفع له أو لورثته مبلغاً من المال عند حدوث طارئ معين على شيء معين يخصصه في مدة معينة في مقابل أن يدفع المؤمن له مبلغاً معيناً من المال في مدة معينة.

در این قرارداد، بیمه گر به بیمه گزار متعهد می گردد که در صورت بروز حادثه بر چیزی معین در مدتی معین جبران خسارت کند و پول معینی را در مدت معین به او یا ورثه اش پرداخت نماید.

مسائل:

۱- يلتزم المؤمن له بدفع المبلغ المتعين عليه بموجب العقد وفي المدة المعينة، وإلا فإن امتنع عن الدفع كان للمؤمن فسخ العقد وإعادة

نصف المبلغ الذي دفعه المؤمن له، إن كان قد دفع جزءاً من المبلغ المتعين عليه دفعه.

چند مسئله:

۱- بیمه گزار ملزم به پرداخت مبلغ معین شده، طبق قرارداد و در مدت معین شده می باشد و در غیر این صورت، بیمه گر از پرداخت خسارت پیش آمده امتناع و قرارداد را فسخ خواهد کرد و اگر بخشی از مبلغ بیمه نامه توسط بیمه گزار به بیمه گر پرداخت شده باشد، نصف این مبلغ را به بیمه گزار پرداخت نماید.

۲- إن تلكاً المؤمن له في الدفع، كان المؤمن مخيراً في إمهاله أو الفسخ وإعادة نصف المبلغ الذي دفعه المؤمن له، إن كان قد دفع جزءاً من المبلغ المتعين عليه دفعه.

۲- اگر بیمه گزار در پرداخت مبلغ مقرر تعلل کند، بیمه گر در مهلت دادن به او یا فسخ قرارداد و بازگرداندن نصف مبلغی که بیمه گزار به او پرداخت کرده است، مختار می باشد؛ اگر که بیمه گزار چیزی از مبلغ را پرداخت کرده باشد.

۳- إذا اشترط المؤمن أن لا يعيد شيئاً من (المبالغ) الأقساط التي دفعها المؤمن له إذا أخل بالعقد أو تلكاً في الدفع وفسخ المؤمن العقد تبعاً لذلك، يصح الشرط.

۳- اگر بیمه گر شرط کند که چنانچه بیمه گزار در پرداخت اقساط و یا مبلغ باقی مانده در قرارداد تعلل یا امتناع کند و به دنبال آن، بیمه گر قرارداد را فسخ نماید و بیمه گر چیزی از مبلغ پرداخت شده را به بیمه گزار پرداخت ننماید، این شرط صحیح است.

۴- يجب أن يلتزم المؤمن بجبر خسارة المؤمن له عند حدوثها ولا يفسخ العقد بتنصل المؤمن عن الدفع بل يجبر على الدفع.

۴- بیمه گر باید در صورت بروز حادثه بیمه گزار را جبران خسارت نماید و در صورت عدم پرداخت این مبلغ از سوی بیمه گر، قرارداد فسخ نمی گردد بلکه او باید جبران خسارت نماید.

۵- يجب أن يكون المؤمن قادراً على جبر خسارة المؤمن له المفروضة في العقد ابتداءً، فإن تبين بعد العقد عجزه عن ذلك ابتداءً

كان للمؤمن له حق الفسخ واستعادة ما دفع من المال. وكذا إن طرأت القدرة بعد أن كان عاجزاً ابتداءً.

۵- باید بیمه گر قبل از انعقاد قرارداد توانایی جبران خسارت را داشته باشد و چنانچه پس از عقد قرارداد مشخص شود که بیمه گر قادر به پرداخت خسارت احتمالی نیست، برای بیمه گزار این حق محفوظ می باشد که قرارداد را فسخ و مبلغ پرداخت شده از سوی او باز گردانیده شود؛ حتی اگر پس از مشخص شدن ابتدایی ناتوانی بیمه گر از پرداخت خسارت، توانایی پرداخت خسارت در او ایجاد شود.

۶- إذا طرأ العجز على المؤمن بعد أن كان قادراً ابتداءً، كان للمؤمن له حق الفسخ واستعادة نصف ما دفع من المال.

۶- اگر در ابتدا بیمه گر توانایی جبران خسارت را داشته باشد و بعداً ناتوانی از پرداخت بر او عارض شود، بیمه گزار حق فسخ قرارداد و باز پس گرفتن نصف مبلغ پرداخت شده به بیمه گر را دارد.

۷- إذا اشترط المؤمن أن لا يعيد نصف المال إذا طرأ عليه العجز عن جبر الخسارة واختار المؤمن له فسخ العقد، لا يصح الشرط.

۷- اگر بیمه گر شرط کند که در صورت بروز ناتوانی از پرداخت خسارت، بیمه گزار حق فسخ قرارداد را ندارد و نصف مبلغ پرداخت شده به او باز گردانیده نشود، چنین شرطی صحیح نیست.

۸- إذا اشترط المؤمن له استعادة كل ما دفع إذا طرأ العجز على المؤمن يصح الشرط.

۸- اگر بیمه گر شرط کند که در صورت بروز ناتوانی از پرداخت خسارت، کل مبلغ پرداخت شده را باز گرداند، شرط صحیح است.

* * *